

DELO

Uredništvo: Ljubljana, Šelenburgova ulica 7/II. — Upravništvo: Ljubljana, Prešernova ulica 54.

Izhaja vsako drugo soboto.

Naročnina: 5 Din četrtletno, 10 Din polletno.

Važne spremembe v delavskem zavarovanju

Čudno ni, ako današnje izredne gospodarske prilike tudi na delavsko zavarovanje neugodno vplivajo in v izvajanju zavarovanja povzročajo čimdalje večje težave. — Število zavarovanega članstva pada, povprečna zavarovana mezda se znižuje, kar ima za posledico padanje dohodkov, dočim izdatki ne padajo v istem razmerju. Nespremenjene so ostale vse oskrbnine v bolnišnicah, nasprotno so se v nekaterih bolnišnicah še povečale, sanatorijski stroški se niso znižali, zdravila in razni zdravilni pripomočki tudi ne. Med dohodki in izdatki je nastalo veliko nesorazmerje, katero redno poslovanje zavarovanja ogroža. K temu pa se pridružuje še dejstvo, da podjetniki čim dalje bolj neredno poravnava svoje plačilne obveznosti in se zaostanki na neplačanih prispevkih množe. Težak položaj zavarovanja pa poslabšujejo še razni izkoriščevalci, kateri bolezi umetno kažejo ali jih pretiravajo. Stari, odpušteni delavci se zatekajo k bolniškemu zavarovanju, ker ni starostne preskrbe, živeti pa morajo. Tako se nad zavarovanjem zgirjajo samo neugodni pojavi, kateri morajo vsakomur, kateri ima razumevanje za važnost zavarovanja, povzročati resne skrbi.

Gospodarska in socialna kriza se v splošnem pojavlja v nezdravem razmerju med dohodki in izdatki. Dohodki raznih ustanov in posameznikov padajo, druginja potrebsčin pa ostaja ali nespremenjena ali gre prepočasno navzdol, tako da je razlika vedno nezdrava. Glavno sredstvo za ublažitev krize bi zato moralo biti v prizadevanju po znižanju druginje. Znižanje druginje naturalnih dajatev v delavskem zavarovanju bi preprečilo tudi krizo zavarovanja. Pogosto je čuti trditve, da krizo v zavarovanju povzročajo previsoki upravni stroški. Ako kje, mora ravno v delavskem zavarovanju biti reziha najbolj ekonomična, da se more kolikor mogoče visok odstotek dohodkov uporabiti v produktivne svrhe, t. j. v svrhe denarnih in naturalnih dajatev zavarovanim članom. Zato si zavarovanje prizadeva, da temu osnovnemu načelu do najskrajnejših mej možnosti zadovolji. Toda upravni stroški v zavarovanju se ne morejo meriti po istih načelih, kakor drugod. Reziha je odvisna od najrazličnejših momentov: od tega ali je v enem obratu zaposleno malo ali veliko zavarovancev, od višine zasluzka članov, od števila bolnikov in porodov itd. Na vse te momente pa uprav zavarovanje nima vpliva. In še nekaj: čim večja je kriza, tem višja mora biti reziha, kajti neredno plačevanje prispevkov zahteva mnogo več upravnih poslov, kakor redno plačevanje, v krizi je vedno več simulantov, kar povzroča mnogo drugače

nepotrebne kontrole. Zato je napačno, ako mnogi krizo zavarovanja uporabijo za kritiko proti upravi zavarovanja, kar pogosto znači nerazpoloženje proti samemu zavarovanju.

Ministrstvo za socialno politiko je izdalo nekaj zelo važnih odredb, s katerimi ima namen krizo v bolniškem zavarovanju oblažiti. Dne 1. decembra t. l. je stopila v veljavo naredba, s katero se bolniško-zavarovalni prispevek dvigne od 6% na 6,5%, pri nekaterih okrožnih uradih pa na 7%. Ta ukrep ima za posledico, da se bodo bolniško-zavarovalni prispevki dvignili za $\frac{1}{12}$, t. j. za toliko, kolikor znaša enomesečni bolniško-zavarovalni prepis. Pri nespremenjenih osnovah bi to značilo okoli $3\frac{1}{2}$ milijona Din več dohodkov na leto. Istočasno je stopila v veljavo tudi naredba, da najvišjo podporno dobo, katere je trajala leto dni, zniža na $\frac{1}{2}$ leta. Ta ukrep znači prištednjo okoli 2 milijona 300.000 Din, torej skupno okoli 6 milijonov Din več dohodkov. Ker pa zavarovanje dosedaj ni bilo pasivno in grozi pasivnost šele v tekočem letu, je ta finančni efekt prevelik in zato gospodarsko in socialno neutemeljen. Zlasti bo skrajšanje podporne dobe prizadelo socialno najpotrebnejše, t. j. bolnike s težkimi in dolgotrajnimi boleznimi, za katere je potrebno daljše kakor polletno zdravljenje. Ker nimamo invalidnega zavarovanja, bodo bolniki po polletnem uživanju dajatev iz naslova bolniškega zavarovanja ostali na cesti brez sredstev in pomoči. Ker tak ukrep niti socialno in niti gospodarsko utemeljen, je nujno želeli, da se takoj ukine in da tudi v bodoče ostane v veljavi enoletna podperna doba. Tudi, ako bi bilo skrajšanje podpor gospodarsko nujno utemeljeno, je seči le po ukrepih, kateri so socialno manj občutljivi in nevarni.

Kot tretji ukrep, kateri je bil iz razlogov sanacije bolniškega zavarovanja izdan, je pa novelizacija samega zakona v poglavju, katero ureja porodniške podpore. Pravico do porodniških podpor je imela dosedaj članica že s trimesečnim članstvom, po noveli pa je ta pravica priznana šele po 10-mesečnem članstvu. Sedanje 3-mesečno članstvo na tudi v bodoče porodnico upravičuje do dajatev v naravi: babica, zdravniška pomoč, porodniški material (sanitol itd.). Ta odredba je več ali manj socialna in potrebna, ker ima poklicna delavka vedno večmesečno, odnosno večletno članstvo, dočim je kratka karentna doba omogočala zlorabe po osehah, katere niso bile poklicno zaposlene kot delavke.

Vsi ti ukrepi pa ponovno dokazujejo, da je tudi uvedba starostnega in invalidnega zavarovanja nujno potrebna.

Socialne dolžnosti današnjega časa

Čuden mraz pretresa ves svet. V nemirnem pričakovanju so vsi narodi. Dnevno časopisje je polno samih vznemirljivih vesti, iz katerih vidimo in slutimo, da se človeštvo težko bori za svoj vsakdanji kruh, za novo obliko življenja človeške družbe, v kateri bi bilo več sreče in več zadovoljstva. Vseposod divja ali grozi brezposelnost, denar izgublja na vrednosti, gospodarsko življenje zastaja, političen nemir veje po svetu, v katerem je skrito nekaj, česar se vsi boje. Odkar je bil podpisan svetovni mir, se govori in posvetuje samo o tem, kako ta mir ohraniti: znak, da mir sloni na trilih nogah, katere se morejo vsak hip zrušiti. Vse priznava, da je treba med narodi in državami več iskrenega sodelovanja, več medsebojnega poznavanja in medsebojne pomoči — toda nihče noče prav slediti tem zdravim načelom. Vsakdo skuša, da stopi nekam v ozadije, misleč le, kako bi sebi najbolj koristil.

Vsemu temu pravimo gospodarsko socialna in politična kriza. Z drugimi besedami: človeški rod je zabredel v nevarne pečine, iz katerih mora z vso previdnostjo priplézati, da ne trešči v prepad.

Zdravo, normalno življenje je vrženo iz tira. Kakor se zdi, da je povojno gospodarsko življenje postalo bolj demokratično in medsebojno sožitje socialno pravičnejše, je pa resnica vendarle drugačna. Materijalno življenje je postalo znatno bolj nezanesljivo, obstoj širokih delovnih vrst je izpostavljen stalnim nevarnostim, tako, da vsi mnogobrojni socialnozaščitni zakoni nimajo pravega učinka. Najsolidnejše socialne pridobitve so v stalnih nevarnostih; saj vidimo, da niti socialno zavarovanje, katero tvori jedro ekonomske zaščite, ne more biti kos vedno težjim nalogam. Celo solidno angleško brezposelno zavarovanje je radi padca denarja prišlo v zelo nevarni položaj in delavstvo je moralo pristati na skrčenje zaščite brezposelnih, ako je hotelo vsaj nekaj ohraniti. Najpopolnejše kolektivne pogodbe postajajo čez noč brez vrednosti; dolgoletno zavarovanje za slučaj starosti pride preko noči v nevarnost, da se razblini v nič. Glej slučaj na Jesenicah, kjer grozi delavstvu odpust in s tem izguba vseh pridobljenih pravic.

Prodira prepričanje, da dosedanje metode socialne zaščite še daleč niso popolne in zanesljive ali trajne vredno-

sti. To ima za posledico, da se v tem ogromnem boju za novo ureditev človeške družbe vedno globlje pogreza zanesljivo zaščiteni in med onimi, kateri te zaščite nimajo. Pa tudi vedno širši je ta prepad. Črta med bogastvom in revščino je vedno jasnejša, srednji sloji in stanovi izginjajo na drugo stran prepada, kjer stoje oni, kateri ničesar nimajo. Eno pa postaja vedno jasnejše. Sreča sveta in mir med narodi slonita le na širokih vrstah delovnega ljudstva. Tem vrstam je treba dati zanesljivejšo življensko eksistenco v okvirju držav in v okvirju mednarodnega življenja. Vse prizadevanje mora dobiti svojo osnovno točko v stremljenju po ublažitvi socialne krize delovnega človeka, ker je ta koncem koncev štetilčno le močnejši in tvori jedro narodov in držav. Svetovna in državna politika mora dobiti značaj izrazite socialne politike in ne sme biti več tipično gospodarska ali finančna politika, katere je primerno kalilna vodo samo za manjšino onih, kateri so bogatejši in se v krizah okoriščali. —

Socialna kriza je val, kateri nevarno ogroža blagostanje sveta in v njem vsakega posameznika. Vsakdanje izkušnje nas morajo utrjevati v prepričanju, da so socialne dolžnosti naših dni vse druge, kakor so bile kedaj preje. Nosilec socialne misli ne smeta več ostati delavec in nameščeneec, nosilec te misli mora postati javnost, da z enotno voljo prekvapi mišljenje in dá korakom te misli zmagovit pohod. Le poglejmo na Jesenice: ako bi bilo vse prebivalstvo prežeto socialne misli in bi imelo interres delavstva stalno v mislih, do take krize ne bi prišlo. Danes se jasno kaže, kako tesno so z interesi delavstva povezani interesi vseh drugih slojev, celo kapitalizma, kateri je nesposoben, da bi v krizah sam našel izhod. Pozna samo eno sredstvo: ugasne ogenj v tovarniških pečeh. Mraz pa je tudi zanj nevaren. Javnost mora razumeti jedro problema: socialna misel mora postati skupna misel vseh. Skladno tej zavesti pa morajo slediti tudi dejanja. Nič ne bo boljše, ako javnost ne bo boljša!

10letnica Zveze jugoslov. del. in podpornih društev v Nemčiji

Zveza jugoslov. delavskih in podpornih društev v Nemčiji je proslavila v nedeljo 29. novembra 10-letnico svojega obstoja. Proslava se je vršila v prostrani dvorani gostilne Klebold v Essenu in sicer je bil dopoldne občni zbor Zveze, popoldne pa proslava uedinjenja.

Točno ob napovedani uri je otvoril zborovanje predsednik Zveze tov. Pavel Bolha, ki je pozdravil delegate, katerih je bilo nad 100 in med njimi 40 predsednikov v Zvezi včlanjenih društev. Prav prisrčno je pozdravil našega predsednika tov. Rudolfa Juvana, ki je zastopal in proslavi Narodno strokovno zvezo in Narodni izseljeniški odbor. Zatem je v daljšem govoru orisal položaj naših izseljencev v Nemčiji in pokazal tudi na 10-letno delo Zveze in v njej včlanjenih društev. Govor priljubljenega predsednika so zborovalci živahno odobraval.

Po govoru tov. Bolhe se je vršila volitev novega odbora in je bil ponovno in z navdušenjem izvoljen predsednikom tov. Pavel Bolha. Poleg njega pa se je izvolilo v odbor predsednike vseh večjih društev.

Delegat iz domovine, predsednik Narodno strokovne zveze, tov. Juvan je nato v izčrpnem govoru orisal položaj v ožji domovini in poudaril, da so zadnje volitve v domovini pokazale, kako globoko so segle v srca vseh Jugoslovenov besede Nj. Vel. kralje, ki jih je narodu povedal s svojim znanim in zgodovinskim manifestom od 6. januarja 1929. Narod je na ta manifest odgovoril s tem, da je pričela med narodom vladati ljubezen in bratstvo. Med govorom tov. Juvana so zborovalci parkrat priredili živahne ovacije kralju in Jugoslaviji. Govor tov. Juvana so zborovalci sprejeli z velikim entuzijazmom in so manifestacije za veliko Jugoslavijo trajale nekaj minut.

Zborovanje je popoldne ob 3. uri zaključil dolgoletni predsednik Zveze tov. Pavel Bolha.

Popoldne ob 4. uri se je vršila proslava uedinjenja v isti dvorani. Še med zborovanjem Zveze so prihajali popoldanski udeležniki v dvorano in se je do pol 4. ure dvorana napolnila do zadnjega kotička. Veliko udeležencev se je moralo zadovoljiti s tem, da so stali pred dvorano, mnogo njih pa je moralo žal oditi, ker ni bilo več prostora, četudi je dvorana prav prostorna.

Popoldanske proslave so se poleg že imenovanih udeležili tudi generalni konzul g. Branko Marković, izseljeniški komisar g. Velimir Deželjić in mnogo prijateljev Zveze in naših izseljencev.

Proslavo je otvoril tov. Bolha s primernim nagovorom in pozdravil vse navzoče, posebno toplo pa odposlanca iz domovine in številne ugledne goste, med katerimi so bili tudi odlični domačini nemške narodnosti. Uvodoma je preči-

tal došle pozdrave in čestitke iz domovine in s posebnim veseljem ugotovil, da imajo izseljenci v domovini lepo številno iskrenih prijateljev. Izseljence so iz domovine brzojavno pozdravili minister g. dr. Albert Kramer, ljubljanski župan g. dr. Dinko Puc, podstarosta Sokola kr. Jugoslavije br. Engelbert Gängl, načelnik ministrstva g. Body, tajnik ministrstva g. dr. Božidar Vodušek, narodni poslanec g. dr. Stane Rapa, ravnatelj OUZD tov. dr. Joža Bohinjec, uredništva »Jutra« in »Domovine« in Zveza kulturnih društev. Zborovalci so z navdušenjem vzeli na znanje pozdrave iz domovine in dolgo klicali domovini.

Pevski zbor »Triglav« je zapel »Bože pravde«, otroški zbor pa »Hej Slovani« in »Lepo našo domovino«.

Sledili so nato pozdravni govori generalnega konzula g. Markovića, izseljeniškega komisarja g. Deželjića, zastopnika NSZ tov. Juvana. Vsi govori so bili prožeti ljubezni do kralja in domovine, kar je izzvalo pri udeležencih viharje ovacij kralju in domovini.

Po slavnostnem delu se je vršila neprisljenja prigrsna zabava ob zvokih harmonike in prepevanja slovenskih narodnih pesmic.

Naš predsednik tov. Juvan je v spremstvu predsednika tov. Bolhe obiskal po proslavi več krajev, kjer so naseljeni naši rudarji in je imel v treh dneh 11 shodov, ki so bili vsi številno obiskani. Na shodih je poročal naš predsednik o položaju v domovini, slišal pa je tudi želje in pritožbe naših izseljencev. Te želje in pritožbe bo naš predsednik predložil merodajnim činiteljem, katerim bo tudi s posebnim referatom obrazložil obupno stanje, v katerem se nahajajo ti naši izseljenci.

Zvezi jugoslovenskih delavskih in podpornih društev in njenemu predsedniku tov. Pavel Bolhi na lepi proslavi in 10-letnici iskreno in tovariško čestitamo z najlepšimi željami za bodočnost.

J.

Zahtevajte „Delo“ v vsakem javnem lokalu!

